

Եղիշե Չարեւոց

Բայց ինչո՞ւ միայն կիրք ու կին

Բայց ինչո՞ւ միայն կիրք ու կին,
Միայն շոգ ու հեշտանք անուշ.
Վառվում է գոհերի հոգին,
Փռվում է տխրություն ու սուտ...
Ինչքան տա՛ք արյուն է հոսել,
Ոսկեծուփ հեղեղներ արյան,
Նո՛յն արևն է կարմիր ու լուսե,
Նո՛յն անուշ աշխարհի՛ վրա...